

Add: Vráti sa hviezda na pomník

Z veľkým záujmom som si prečítal článok v novinkách z levickej radnice, v ktorom p. poslanec Medovarský obhajuje návrat hviezdy na pamätník padlým vojakom ktorí oslobodzovali Levice.

V tomto článku uvádza zopár nepresností a svojich vlastných názorov, tak som sa rozhodol tieto jeho nepresnosti, trochu poopraviť, a zároveň povedať svoj názor na túto tému.

" väčšina obyvateľov nášho mesta, s ktorými na túto tému diskutujem, je presvedčená že symboly osloboditeľov boli z pomníka odstránené neprávom, nelegálne. Takýto názor zastávajú i viaceré spoločenské inštitúcie."

Tu si myslím že väčšinu obyvateľov nášho mesta vôbec netrápi či na pomníku hviezda je alebo nie je. Pán poslanec sa tu snaží navodiť atmosféru, že občania si to priam želajú. Na to aké sú názory v meste na túto tému by bolo potrebné urobiť prieskum verejnej mienky, aby sme mali relevantné čísla.

„Občania mesta i okresu Levice sa v roku 1945 rôznou formou poskladali na výstavbu pamätníka osloboditeľom v takej podobe, ako bol aj postavený.“

Tu je potrebné povedať, že postaviť pamätník nariadil „**ruský veliteľ mesta major Godin v máji roku 1945**“ (monografia mesta Levice str.106).

Takže o dobrovoľnosti zbierky nemôže byť ani reči. Tu by som veľmi rád uviedol aj praktiky vojakov červenej armády.

„*Bojový front sa na povodí Hrona zastavil a sovietski vojaci sa tu usídlili na tri mesiace. Stali sa tak každodennou súčasťou života miestnych obyvateľov. „Hovorí sa, že tieto tri mesiace mali na život katastrofálne dôsledky. Hospodárstvo zničili na 90 percent,” tvrdí Branislav Kinčok. Známe sú podľa neho aj dôvody. Sovietski vojaci boli z rodnej vlasti zásobovaní len zbraňami, ostatné veci brali od domáceho obyvateľstva. „Brali si jedlo, oblečenie, alkohol. Pod jeho vplyvom potom dochádzalo aj k napadnutiam a znásilneniam,” vyzrádza. Že nešlo o malé množstvo sovietskych vojakov, hovoria čísla. Podľa dobových záznamov ich na území nášho okresu bolo v tom čase okolo 250-tisíc až 300-tisíc.“ (V archíve si pripomínali oslobodenie Levíc, **DARINA TURIANOVÁ**)*

V ďalšom sa píše o nedotknuteľnosti pamätníkov obetiam druhej svetovej vojny, kde sa autor odvoláva na Ženevskú konvenciu z roku 1947. Tu by som ho veľmi rád opravil **Ženevská konvencia** bola uzavretá v roku v Ženeve. Krajiny sa ňou zaväzujú ku lepšiemu prístupu k obetiam vojenských konfliktov. Obsahuje štyri dohody:

1. – O zlepšení osudu ranených a chorých príslušníkov ozbrojených síl v poli.
2. – O zlepšení osudu ranených, chorých a stroskotancov ozbrojených síl na mori.
3. – O zaobchádzaní s vojnovými zajatcami.
4. – O ochrane civilných osôb počas vojny.

Podpísalo ju 54 štátov. Nahradila pôvodné dohody z rokov 1864 a 1899, 1906 a 1929. Ochranným znakom sa stal červený kríž v bielom poli, v moslimských krajinách je to červený polmesiac. V roku 1977 boli pripojené 2 dodatkové protokoly.

Ďalej sa v článku píše o dohovore medzi SR a Ruskou federáciou z roku 1995 ktorej presný názov je „Dohoda medzi vládou Slovenskej republiky a vládou Ruskej federácie o hroboch padlých vojakov a civilných obetí vojny.“ teda nič o pamätníkoch .

Vďaka „nežnej“ nežnej revolúcii je dnes možné písať slobodne a týchto témach. Tu by som rád pripomenul že po každej revolúcii s búrajú symboly, ktoré pripomínajú tyranskú nadvládu zločineckého režimu. Takýmto režimom bol okrem fašizmus tak aj komunizmus. Takže odstránenie tohto symbolu komunizmu bolo legálne a legitímne a aj veľmi potrebné.

„Je omylom a prejavom nevedomosti spájať kruhový veniec, päťcípú hviezdú a v nej kosák skrížený s kladivom so symbolmi komunizmu.“ Tu sa mi žiada napísať oveľa viac, ale stačí mi čo uvádzajú rôzne a aj medzinárodné zdroje. ***Najznámejším symbolom komunizmu je prekrížený kosák a kladivo. Toto má symbolizovať pevný zväzok dvoch spoločenských tried, a to roľníkov a robotníkov. Kosák spolu s kladivom zaviedli ruskí komunisti, a od roku 1923 ho vyobrazili aj na štátnom znaku Sovietskeho zväzu, a tiež heraldicky v pravom hornom cípe štátnej vlajky.***

Na záver musím súhlasiť s p. poslancom že by sme všetci mali poznať našu históriu bez zbytočných emócií a prípadného prikrášľovania udalostí ktoré nám síce priniesli slobodu, ale zároveň nás uvrhli na 40 rokov do ďalšej diktatúry.

Musím povedať že nie som proti pamätníku ktorý nám pripomína naše oslobodenie ale som zásadne proti tomu aby symbol totality na tomto pamätníku bol.

Miloš Zaujec

Poslanec MsZ Levice